

Karakter enten bevises eller slaas ned, for en Art Overfald og forhaanende Behandling af Dommeren. „For vi vidste dog alle sammen den Gang, hvorledes Landsdommer Thorup forhørte“.

Hvad mener det ærede Medlem hermed? Billiger han Sigtelserne for Gemenhed, Hjerteraahed, Embedsmisbrug, eller finder han det ligegyldigt, at saadanne Udtryk benyttes af en Mand i Hr. Schovelins offentligt fremtrædende Stilling? Og hvad mener det ærede Medlem med, at det hele var klart for Offentligheden, og at man saa snarere maatte angribe den radikale Regering, som var fuldstændig indforstaaet med Landsdommer Thorups Optræden, den radikale Regering, som det ærede Medlem i øvrigt mente handlede fuldkommen rigtigt? Hvad er det, Offentligheden var fuldkommen klar over, og hvad vedkommer Hr. Schovelins Injurier den Regering eller mit Forsøg paa at faa de Injurier slaaet ned? Jeg forstaaar ikke, hvad det ærede Medlem mener. Hverken Offentligheden eller nogen Regering kan dog være klar over eller indforstaaet med eller roses for, at en Dommers Optræden betegnes som gemen, hjerteraa o. s. v.

Og naar den ikke er det, og en saadan Optræden intet har med Energi eller en vis Haardhed i Embedsførelse at gøre, skal saa den Art af særdeles grove Sigtelser hænge ved en fremtrædende Repræsentant for den danske Dommerstand, fremsatte af en anden fremtrædende Mand, der nyder saa stor Tillid i Dele af Befolkningen, at han foruden at være Indehaver af et højt Statsembede Gang paa Gang er valgt til Repræsentant i den høje Rigsdag? Og skal det, at jeg siger: Saa langt kan vi dog ikke være kommet ned endnu her i Landet i Ligegyldighed og Demoralisation, at sligt skal passere, skal det kaldes et Overfald paa Dommeren, paa den Dommer, som Ministeriet i den offentlige Velanstændigheds Navn vil søge at rense for slige, for Dommerembedet ganske uværdige, Beskyldninger.

Skal det kaldes Haardhed mod Dommeren, at han som enhver anden dansk Embedsmand maa rense sig for den Art grove og dybt ærekrænkende Sigtelser og Beskyldninger? Hvor er vi egentlig henne, hvis nu den tidligere Justitsminister ogsaa vil slutte op i Trop med dem, der vil betragte den, som paa Justitsministeriets Vegne vil have Luften rensset en Smule, som en Art Voldsmand overfor den Dommer, det Embede, den Dommerstand, som det baade var hans Pligt og Ønske at faa frigjort for al Forbindelse med Gemenhed,

Hjerteraahed og bevidst Undertrykkelse af den første og simpleste Dommerpligt, den strenge upartiske Retshævdelse?

Og hvad mener det ærede Medlem med, at jeg vil komme med et Lovforslag, saaledes at vi ikke her skal have en Stat i Staten; eller rettere, hvilken Forbindelse har dette Spørgsmaal med Hr. Schovelins Æresfornærmelser og mit paastaede Overfald eller haarde Behandling af den fornærmede Dommer? Lovforslaget har intet som helst hermed at gøre; det vedrører et ganske andet Problem, nemlig det, hvorledes den enkelte Dommer er stillet overfor Administrationen i Henhold til Tjenestemandslovens Regler.

Jeg finder i det hele det ærede Medlems Udtalelser om Thorup-Sagen eller rettere Schovelin-Sagen saa uforstaaelige og tvetydige, at jeg beklager, at han har fremsat dem fra denne Talerstol. Det er efter min Mening en Justitsministers absolutte Pligt i en Sag af denne Art at gribe ind hurtigt og effektivt, uden Hensyn til sine personlige Sympatier og Antipatier og uden Persons Anseelse. Og jeg tror dog ikke, at Forholdene i dette Land endnu er saa taabelige eller raadne, at den store Del af den danske Befolkning, som foragter alt det Klikevæsen og de Kulisseintriger i Politik og Presse, som ogsaa har stukket Hovedet frem i denne Sag, ikke vil forstaa, at jeg handlede, som jeg gjorde, og som jeg fremtidig agter at gøre, saa længe jeg arbejder under det nuværende Embedes Ansvar, det Ansvar, hvorom jeg har den sikre Tro, at det er røgtet paa rette Maade.

Landbrugsministeren (Bording): Der er under denne Finanslovbehandling af flere Talere rettet en Række Henvendelser og Spørgsmaal til mig. Jeg haaber, at man paa Forhaand vil tilgive mig, hvis jeg ikke i min Tale her faar svaret hver enkelt af dem, der har rettet Henvendelser til mig; adskillige Talere har jo nemlig omtalt de samme Spørgsmaal, er fremkommet med de samme Henstillinger, og det vilde derfor kun kunne blive en Gentagelse, hvis jeg nu skulde svare hver enkelt Taler.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann rettede en Forespørgsel til mig angaaende Statskovvæsenets Regnskab, idet han ikke fandt, at dette var affattet paa en saadan Maade, at det gav tilstrækkelig Oplysning om Statsskovenes virkelige regnskabsmæssige Forhold; navnlig kritiserede det ærede Medlem, at der ikke fandtes nogen virkelig Statusopgørelse. Jeg har allerede taget Sagen op til Overvejelse og haaber, at man,